

Team Tuskan Karhunkierros 11.-16.7.2004

Day 0 - Sunnuntain siirtymä

Lähtöhän oli aamulla heti kun Henri oli sängystä päässyt ylös hyvin neljän tunnin yöunien jälkeen. Siis Jania hakemaan kasilta aamulla ja lähtö Niemisjärven suuntaan, tosin ensin piti vielä saada Jussi Kanavuoren ABC:lle. No homma hoitui ja sitten autojen vaihto Saabiin ja kohti Kuopiota, reippaiden succiis – huutojen saattamana. Eka tauko tietenkin oli jo Koskelossa, jossa syötiin ravitseva aamupala, kun ainakin Henrillä aamupala oli Jyväskylässä jäänyt yhteen jogurttiin. Seuraava pysähdys Kainuun portilla ja siitä sitten paineltiinkin suoraan Kuusamon Prismaan. Pitkät ajorupeamat sujuivat kohtuullisen yllätyksettömästi. Prismasta ostettiin kaikki tarvittava mitä mieleen tuli ja sen jälkeen olikin auto kirjaimellisesti täysi (apukuskin paikalla mahtui liikuttamaan vasemman jalan varpaita). Sitten jatkettiin viimeinen etappi Kuusamosta Rukalle, josta ensi kontaktin saatuamme näppäsimme muutaman valokuvan. Mäki on jo tieltä katsottuna melko vaikuttavan kokoinen. Mökin avain lopulta saatiin ja mökkiä katsomaan. Ravintolasta noudetut avaimet avasivat oven komeaan paritalotyyliseen kelohonkamökkiin johon purkauduimme hyvässä järjestyksessä (hyttysten määrä ja vesisade lienee auttanut

motivoitumaan). Järeästä hongasta kasattu mökki sisälsi kaksi makuuhuonetta, tupa – keittiön, eteisen, saunan, pesuhuoneen, wc:n ja varaston. Sekä tietenkin mahtavan kokoisin kivitakan ja näkymän laakson yli Ruka – hotellille. Keli oli illalla sen verran sateinen, joten päätimme jättää väliin perinteisen ensimmäisen illan maastontiedustelun ja testata saunan lämmön. Motivaatiolöylyjen jälkeen arvioimme, että ensimmäisenä päivänä ei kannattaisi lähteä yrittämään koko karhunkierrosta, vaan tiedustella maastoa. Arvioimme, että Ruka – Juuma – Ruka toisi matkamittariin hillityt 46 kilometriä maastoajoa, tai vähemmän jos siltä tuntuisi (eli n. 5-6 h lenkki 10 km/h keskituntinopeudella + tauot). Näin jälkikäteen asioita muistellessa, eipä arvio olisi voinut paljoa enempää metsään mennä. Niin ja tietenkin iltasella vielä piti testata takka. Ja ei muuta kuin nukkumaan.

Maanantain 1. ajopäivä – maastontiedustelu 7h 20min

Suunnitelmat oli tehty jo sunnuntai-iltana, joten reitti oli selvä eli ei muuta kuin Rukalta suunta Juumaa kohti. Aamulla tosin piti vielä pyörähtää kaupassa, mutta matkaan päästiin kuitenkin jo puoli yhdeltä. Aluksi ajelimme Rukan juurelle katselemaan paikkoja. Samalla saivat muut turistit ihmetellä meitä... Ja suunta kohti Rukan huippua, sieltä sitten suunta Karhunkierrokselle.

Olemme me ennenkin maastossa ajaneet. Ja olemme me ennenkin nousuja, kiviä, juuria nähneet. Se mitä nyt koimme, oli jotain aivan järkyttävää. Kun pääsimme reitille, todellinen totuus alkoi paljastumaan melko nopeasti, kiviä, juuria, kiviä, juuria, juuria, kiviä ja jyrkkiä nousuja ja pirun jyrkkiä laskuja... ”Kivaa”! Koko kymmenen ensimmäisen kilometrin matkalla ei ole ajettavaa varmasti kuin puoli kilometriä. Uskoimme, että reitti muuttuu paremmaksi, tosin kävi. Valtavaara tuli ja meni. Ja

seuraavat nyppylät. Tosin sitä parempaa uraa ei vain vastaan tullut. Neljä tuntia lopulta meni ja matkaa oli taitettu huimat 12 kilometriä, siis keskituntinopeus oli hurjat 3 kilometriä tunnissa... No lopulta reitti vähän parani ja seuraavat 12 kilsaa menikin kahdessa tunnissa. Juumasta sitten maantietä pitkin Rukalle ja sauna lämpiämään. Tilanteita: Kuuluu eläimellistä huutoa... (Jussi ajoi jyrkkää kivistä alamäkeä ja mäkärä istui nenänvarressa)

Kuva: Maanantain etappi oli helppoa ja nopeaa xc:tä...

Maanantai numeroina:

Maastoajoa Ruka – Juuma 30 km 6 h. Keskinopeus 5,1

Maantiesiirtymä Rukalle 23 km 1 h 20 min.

Yhteensä 53 km, 7 h 20 min, keskinopeus 10,84.

Tiistai 2. ajopäivä – palauttava lenkki 6h

Tiistaina lähdettiin suunnitelmien mukaan Sallantien varteen ja sieltä kohti Kiutaköngästä, tosin ensin ajettiin vähän autolla harhaan, mutta mitäs sitten, joka tapauksessa päästiin kahden aikaan ajamaan. Aluksi reitti oli jälleen ajokelvotonta ja vettäkin tuli kuten oli eilenkin tullut puolet matkasta ja hyttysiäkin oli aivan julmetusti. Trial – kuningas Hans ”No Way” Rey olisi rakastanut näitä maisemia. Teknisellä reitillä tyypilliset kommentit kuuluivat ”..ttu mää ajan tästä, *ttu mää ajan tästä... (*lukkojen aukeamisääni*) ..en mää ajakaan tästä”.

Onneksi keli parani ja sen mukana tuntui tulevan parempaa polkuakin välillä. Ristikallio olikin aivan mahtava näky ja siellä hymyt levisivät. Näpsimme muutamia valokuvia komeista maisemista, kuskeista ja ajokeista. Jatkoimme kuitenkin pian matkaa kohti Taivalköngästä. Matka meni kohtuullisen nopeasti ja pääsimmekin perille ottamaan muutan ”koskiposeerauskuvan”. Jatkoimme kohti Kiutaköngästä, jonka suuntaan polku muuttuikin nopeammaksi ja leveämmäksi. Paikoittain polku oli erittäin nopeaa, jossa ainakin täysjoustolla sai ajaa niin kovaa kuin reidet antoivat periksi (jäykkäperäisellä ei ihan niin kovaa). Oulangan keskuksen leirintäalueen kahviossa joimme kahvit ja söimme munkit. Kyllä teki hyvää. Tässä vaiheessa olimme taivaltaneet nelisen tuntia. Päätimme käydä vielä katsomassa Kiutaköngän koskea, joka olikin todella mahtava. Reitillä oli myös useita riippusiltaja joita ylittäessä tuli sellainen olo että olisi kuin suurempikin seikkailija. Yksi pitkä riippusilta oli sen verran leveä jotta siitä pääsi ajamalla yli, JIIHAAA!!!

Niin ja ne maantiesiirtymät. Tuskan juna veti taas sellaisella vauhdilla että itse US Postalkin olisi ollut helisemässä! Keskari reilut 30 km/h.

Maasto-osuus päättyi Oulangan luontokeskukseen jonka vieraskirjaan Tuska jätti jälkensä jälkipolville. Kosken juurella kuultua: ”kyllä suuri luonto vetää ihmisen hiljaiseksi...”

Kuva: Ristikallio

Tiistai numeroina:

Maastoajoa Karhunkierroksen eteläisempi alkupiste – Kiutaköngäs 21 km 4 h.

Maantiesiirtymä autolle 26 km 50 min.

Yhteensä 47 km, 5 h 45 min, keskinopeus 13,41.

Keskiviikko 3. ajopäivä – Karhunkierroksen keskimäinen kolmannes

Kiutaköngkään kautta Juumaan viimeisenä varsinaisena ajopäivänä... ajatus arvelutti meitä, koska olimme saaneet kuulla eräältä vaeltajalta että loppuosa on todella hankalaa kuljettavaa jopa vaeltajille. Mutta ajamaan tänne tultiin, ja pyörät vain pyörähtivät liikkeelle. Jopa erittäin hienosti, siitä piti huolen Kiutaköngkään alkupuolen erittäin nopea xc – polku (tällä kertaa ihan oikeasti nopeaa ajettavaa). Keskinopeus reitin alussa oli reilusti kympin yläpuolella, vaikka kannettavia portaitakin oli jonkun verran. Jossain vaiheessa pidimme pidempää ruokataukoa ja kokeilimme jopa toistemme pyöriä, sen verran hyvä tunnelma ajamisessa oli.

Molempina päivinä, kun reitin maalina on Juuma, on tavoitteen saavuttaminen ollut erittäin työlästä. Noin kymmenen kilometrin vauhdikkaan ajon jälkeen oli vuorossa enskapolkua – noin viidentoista kilometrin erikoiskoe! Kyllä siinä saivat pyörät ja kuljettajat kyytiä. Kiviä, juuria, jyrkkiä teknisiä alamäkiä... mitä muuta voisi maastolta enää pyytää!??

Mutta kaikki hyvä loppuu aikanaan. Viimeiset viisi kilometriä (kitkajoen varsi) oli sitten aivan mahdotonta ajettavaa. Käytännössä loppureitti piti työntää, kantaa, vetää ja nostella pyörää esteiden yli. Ura oli vedetty mutkitellen tavalla jokivarteen, ja ylitettävänä oli vaarallisen liukkaista viistoja suuria kiviä – pyöräilykengät muovisine pohjineen eivät ole mitään kiipeilykenkiä. Pitänee harkita ensi kesän reissuja silmälläpitäen myös klosseilla varustettujen vaelluskenkien hankkimista?

Nämä esteet eivät kuitenkaan nujertaneet joukkiota, vaan saavuimme Juumaan jopa hitusen aikataulusta edellä, kiitos alun nopean polun (tosin viimeiseen 500 metriin meni varmasti 15 minuuttia, ”pikku” kiipeilytehtävä). Tyytyväiset kuljettajat valuiivat rantakahvilaan munkkikahveille – karhunkierrokselta on nyt niskat taitettu!

Keskiviikko numeroina:

Maastoajoa Kiutaköngäs – Juuma 30 km, 5 h 35 min

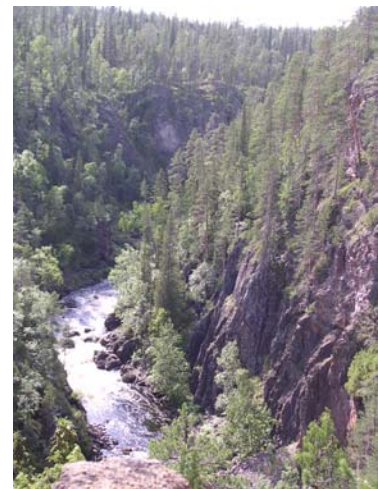
Maantiesiirtymä autolle 22 km, 48 min

Yhteensä 52 km, 6 h 50 min, keskinopeus 11,49. (reitin huippunopeus 69,5 km/h)

Torstai 4. ajopäivä – Rukalle ja alas

Torstaina starttasimme liikkeelle vaihteeksi ilman pyöriä, tarkoituksenamme katsastaa nähtävyyksiä jotka ovat oletetusti sellaisissa paikoissa joihin pyöriä ei kannattaisi työntää.

Tarkastimme Jyrävän valtavan hienon kosken, ja Karhunkierroksen pohjoisosassa sijaitsevan Oulangan kanjonin. Näppäsimme valtavan määrän postikorttimaisemakuvia, joita sopii katsella kylmänä talvipäivänä..

Palasimme mökille ja ruokailun jälkeen nousimme pyörien päälle, tarkoituksenamme huiputtaa Ruka vielä kerran. Jussi ja Jani vaihtoivat kokeeksi ajokkeja, mutta Cännärin satulatoilppaa kiristettäessä kiristinpannan kierteet antoivat periksi! Näin ollen Jani sai kiivetä koko matkan Rukalle ilman satulaa ja satulatoilppaa – Team Tuska! (hyvin se kiipeää kyllä, Cännäri on kevyt kuin varpunen –jani). Nousu tapahtui hyvässä järjestyksessä VK – sykkeellä ja huipulla nautimme ansaitut urheilujuomat. Jonka jälkeen laskeuduimme Rukan keskukseen ja sieltä hetken rappuspedeilyn jälkeen takaisin mökille. Sauna lämpimäksi – viimeisen kerran!

Haastavat maastot poikivat tiimiläisten keskuudessa aivan uudenlaista termistöä jo vakiintuneiden pyöräilyn käsitteiden tilalle, joten tässä olisi tarjolla

Ruka – Suomi – Ruka – sanastoa

AJ aika jyrkkä alamäki

VJ v***n jyrkkä. Tavattu usein Karhunkierroksella

Ajokoira Team Tuskan jäsen, kireissä ajohousuissa, tykkää ylämäestä

Helppo XC ei todellakaan ajettavissa, keskituntinopeus alle 3 km/h

Nopea XC ajokelvottoman jyrkkä ylä – tai alamäki

Helppo ja nopea XC hyvänä päivänä voi jopa ajaa maastopyörällä (mutta ei joka kohtaa)

Succis [sukkiis!] pyöräilijä, joka omaa henkselitrikoot ja kädenlämmittimet (Hot Lips, 6€)

Ajettavaa enskaa vaikeaa maastoa, pystyy ajamaan ilman jalkakosketuksia

Työnnettävää ja kannettavaa enskaa ökyvaikeaa maastoa jossa unelmoi pystyvänsä ajamaan, Hans ”No Fu**ing Way” Reyn lempimaastoa!

HC enskaa lähentelee nopeaa XC:tä esim. dropilla Kiutakönkääseen, pedalkickillä kosken yli ja sidehopilla ylös kallion päälle.

Vitjamuna Team Tuskan jäsen, rennoissa ajohousuissa, se vähiten epäilyttävän näköinen tyyppi

Tuskan Juna kuljettajat jonossa suorittamassa rentoa maantiesiirtymää

Rennot maantiesiirtymät keskinopeus vähintään 35 km/h, ylämäet täysillä

